

[Himmelstrup.]

det virkelig var en Bevilling, som slog til for det Aar, vi er inde i, fordi Ministeren var sikker paa, at han kunde trække yderligere Penge til sig andetsteds fra; og naar vi ikke var med til at bevilge Hovedbeløbet paa de 750 000 Kr., ligger det jo i Sagens Natur, at vi heller ikke kan være med til at bevilge de 300 000 Kr. Der er derfor efter min Mening god Grund til at stille det Ændringsforslag, vi har stillet; det kan slet ikke, som det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde, betragtes som en tom Demonstration.

Grundlaget for den nye Teaterordning, som blev gennemført i Fjor, altsaa Ordningen for 1933—34, var i Virkeligheden Forholdet til Radiofonien. Det var den økonomiske Hovedhjørnesten i denne Ordning. Den højtærede Minister kom den 13. Februar i Fjor til Finansudvalget med en lang Redegørelse for Det kongelige Teaters Forhold. Der var opstillet et smukt Budget for det kommende Aar, hvor man regnede med en meget betydelig Spilleindtægt, en Spilleindtægt, som faktisk var opskrevet med 400 000—500 000 Kr. fra det, Det kongelige Teater tidligere havde indspillet. Endvidere var der opført et Beløb paa 320 000 Kr., som skulde fremkomme fra Statsradiofonien som Vederlag for kunstneriske Ydelser. Spilleindtægtens Beløb blev senere under de Forhandlinger, der fandt Sted, reduceret meget stærkt, men alligevel ikke tilstrækkeligt, idet det jo har vist sig, at det Beløb, den højtærede Minister regnede med, og paa Grundlag af hvilket han fik Tilslutning fra 3 Partier i dette Ting til Teaterordningen for 1933—34, i Virkeligheden har ligget smaa 200 000 Kr. for højt. Vi var, som sagt, ikke med til hele denne Ordning. Vi stillede, som man vil erindre, et Forslag om, at Statstilskuddet skulde begrænses til 250 000 Kr. allerede fra i Fjor, men dette Forslag blev, som man ved, stemt ned.

Det Budget, den højtærede Minister forelagde, og paa Grundlag af hvilket han altsaa fik Tilslutning til Ordningen, har svigtet paa to meget afgørende Punkter. Det har svigtet med Hensyn til Forestillingsindtægten med det Beløb, jeg har nævnt, og det har endvidere svigtet og svigtet aldeles afgørende paa det Punkt, der var Hovedpunktet i hele Ordningen, nemlig med Hensyn til Samarbejdet mellem Teatret og Radiofonien, idet det har vist sig, at af det Beløb, som den højtærede Minister her regnede med, og som netto udgjorde ca. 245 000 Kr., er i Virkelig-

heden kun lidt over Halvdelen indgaaet. Nu maa man selvfølgelig indrømme, at det er overmaade vanskeligt at lægge et Budget for en Institution som Det kongelige Teater og at jugere den Indtjeningssevne, et saadant Teater har, og det er altsaa heller slet ikke lykkedes den højtærede Minister, men det forekommer mig rigtignok, at de Forhandlinger, som dannede Grundlaget for Budgettet, paa det andet afgørende Punkt, nemlig med Hensyn til Radiofonien, var af en saadan Løshed, at det efter min Mening var uforsvarligt paa dette Grundlag at faa Bevillingsmyndighederne til at give et Statstilskud af det Omfang, der var Tale om.

Under Teaterdebatten ved Finanslovforslagets tredie Behandling her i Salen i Marts Maaned i Fjor forsvarede den højtærede Minister sit Forslag og sit Budget meget stærkt. Jeg erindrer om, at Ministeren stærkt understregede den Forskel, der var paa den Ordning, som den højtærede Minister nu søgte gennemført, og de tidligere Ordninger, idet Ministeren lancerede det Udtryk, at nu kom Teatret ind under Budgettets Tugt og Tvang, nu skulde det nok vise sig, at Budgettet vilde holde, nu var der for første Gang lagt et virkelig Budget for Det kongelige Teater. Man maatte faa det Indtryk, at alt i saa Henseende var godt, at Aftalen med Radiofonien var i den allerbedste Orden, og at de 320 000 Kr. var sikret. Den højtærede Ministers Ord findes i Rigsdagstidenden Sp. 4156. Efter at den højtærede Minister havde afvist en Anke fra det ærede Medlem Hr. Pinholt med Hensyn til, at Ministeren ikke havde opfyldt Lovens Bestemmelse om, at han skulde forelægge et Teaterforslag, saa snart Dobbeltscene-Projektet var brudt sammen, gjorde den højtærede Minister følgende Bemærkninger, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse:

„Der stod ikke i Loven af 1930, at jeg skulde fremsætte Lovforslag, men for øvrigt er jo en Finanslov ogsaa en Lov. Det gjaldt da bare om at paavise over for Rigsdagen, at jeg vilde være i Stand til at administrere Det kongelige Teater med denne Bevilling paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og saa snart Forhandlingerne med Statsradiofonien var til Ende paa en saadan Maade, at jeg mente, jeg med god Samvittighed kunde gaa til Rigsdagen med en Ordning, der efter min Mening var forsvarlig, saa gjorde jeg det, og det rigtige Tidspunkt der var jo netop mellem anden og tredie Behandling af Finanslovforslaget.“